

NIEUWS

Vooruitblik op de winterserietocht vanuit Veldhoven op 20 januari a.s.

 LPS: EINDSTAND CL			
1	1	Hanny Klumpkens	1219
2		Adrie Ros	1023
3		Jan Dinnissen	978
4		Maik Eijdens	949
5	2	Anita Pepers	899

*Clubkampioenschap 2018....
dit zijn de winnaars!*

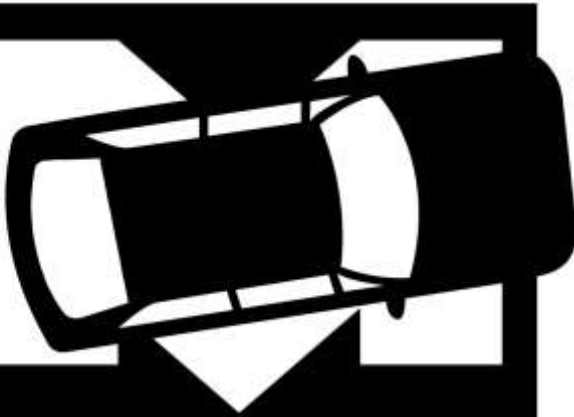
Graaf van Hornepad verfraaid met Van Hornebanken

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer o.a.
een terugblik op de
winterserietocht vanuit
Boxtel op 16 december jl.
Mede dankzij de winterse
omstandigheden werd
het een "absolute top-
wandeling", aldus twee
deelnemers uit België.*

**M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART**

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

**Raaijmakers
Drukwerk**

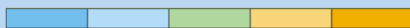
Belbroekstraat 5
5465 PH Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 2569653
ook te volgen op Facebook

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.
t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Gerda Woestenberg (coördinatie)
Lineke den Boer (eindredactie/vormgeving)
Mariet Ahlers, Lies Wesseling
Noud Wijn, Frans van den Boom (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 20 januari 2019

olatnieuws@olat.nl

WEBSITE-REDACTIE

Petra Rommers (coördinatie)
Ankie van Boxtel
Mariet Ahlers
Harrie Paulissen
Otto Ahlers (websitebeheerder)
websiteredactie@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

OLAT Nieuws <i>Rob Stuivenberg</i>	3
WoD; Rooise Wandelingen; w.g. Oirschot; Dagwandelocten <i>info</i>	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Onze jarigen/Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	7
Van de bestuurstafel	8
Vooruitblik winterserietoct Veldhoven <i>Myriam van den Berg</i>	9-10
Graaf van Hornepad verfraaid met Van Hornebanken	11
Wandelen op Dinsdag: 20 jaar historie <i>Kees van Vesseem</i>	12-13
LPS: Eindstand Clubkampioenschap 2018 <i>Frank Marchand</i>	14
LPS: Dit zijn de winnaars! <i>Frank Marchand</i> / Agenda	15-16
Verslag ws-toct Boxtel <i>Christ Vanackere/Monique van der Slot/Inge Mol</i>	17-19
WoD: Meijel <i>John Driesen</i>	20
Groot Friesland-pad <i>Willemien Hietland</i>	21-22
De Laugavegur, IJsland (deel 2, afl. 1) <i>Rinda Scheltens</i>	23-25
WoD: Lennisheuvel <i>Ankie van Boxtel</i>	26-27

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

OLAT NIEUWS

Allereerst wil ik iedereen een gelukkig nieuwjaar toewensen. Dat het jaar 2019 een heel mooi wandeljaar mag worden.

Wat hebben we voor leuke wandelingen gepland staan voor het nieuwe jaar?

De Winterseries in Veldhoven, Asten-Heusden en Haaren, de Voorjaartocht in Herpen, Wandelen op Dinsdag, Rooise Wandelingen, Wandelgroep Oirschot en niet te vergeten de OLAT Wandeldagen en de Nacht van OLAT.

En extra dit jaar de speciale editie van het Airbornepad in de vorm van enkele 3-daagsen!

Maar om dit allemaal mogelijk te maken en om deze tochten te organiseren, zijn er ook veel vrijwilligers nodig, o.a. voor de rustposten, routebouwers, uitpijlers, voorlopers en pijlafhalers.

Onze club heeft zoveel leden, zouden er geen mensen daarvan willen helpen?

Meld je bij de club als je interesse hebt om het team te versterken. Want samen staan we sterk en kunnen we veel activiteiten blijven organiseren! Uiteraard zijn we heel erg dankbaar voor onze vrijwilligers, zonder vrijwilligers kunnen we geen activiteiten organiseren!

*-Rob van Stuivenberg-
bestuurslid*

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-11838445)
 mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
 acvanboxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210 (06-52373639)
 pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
15 jan 2)	20-jarig bestaan WoD	De Vresselse Hut, 0499-472870 Vresselseweg 33, 5491 PA Sint-Oedenrode
29 jan 3)	Hengstven & Zandlei & Drunense Duinen	Herberg de Drie Linden, 0416-372429 Giersbergen 8, 5151 RG Drunen
12 feb 3)	Rondom Kasteel Heeswijk	Restaurant De Leygraaf, 0413-293016 Meerstraat 45A, 5473VX Heeswijk Dinther
26 feb 3)	Regte Heide - Riels Laag - Ooievaarsnest	Klooster Nieuwkerk, 013-5302510 Nieuwkerk 2, 5051 PN Goirle
1) geen cafépauze 2) cafépauze op startplaats 3) cafépauze		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
 De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
 De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
 Boskant
 Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
15 januari	De Vriendschap
22 januari	Oud Rooy
29 januari	Vresselse Hut, Vresselseweg 33, 5491PA Sint-Oedenrode
5 februari	Den Toel
12 februari	De Beckart
19 februari	De Vriendschap
26 februari	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 06-22304965
 Peter van de Laar 0413-474759
 Betsie van Mil 0413-475454

In april 2015 is er een OLAT-wandelgroep van start gegaan die wandelt binnen de gemeente Oirschot en directe omgeving. In de zomer op woensdagavond en in de winter op zondagmorgen.

Er wordt in 2 groepen gelopen:

- de 5+ groep (iets meer dan 5 km gemiddeld per uur)
  - de 6- groep (bijna 6 km gemiddeld per uur)
- volgens het principe 'samen uit, samen thuis'.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden en ook voor niet-leden, die zo OLAT kunnen leren kennen.

Deelname is voor OLAT-leden gratis. Niet-leden kunnen 3x gratis deelnemen.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid "Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij".

Als er een OLAT-winterserietocht is vervalt deze wandeling, zodat er kan worden deelgenomen worden aan de winterserietocht.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: vanaf 9-9-2018: zondag 09.30 uur

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & Facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:
<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur (06.30 - mrt)
inschrijving vanaf 07.30 uur (06.30 - mrt)
finish voor 17.00 uur (19.00 - mrt)

Afstanden:	Starttijden:
50/60 km	07.00-07.30 uur (mrt)
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	
10 km	€4,00
15 km	€4,50
20 km	€5,00
30 km	€5,50
40 km	€6,00
50/60 km	€6,50 (mrt)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: enkele dagen voor de betreffende tocht aanmelden via www.olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 06-53909953
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA

Datum	Startpunt
Zondag 20 januari 2019	5506 LA Veldhoven Boscafé Molenvelden Banstraat 25
Zondag 17 februari 2019	5725 AM Asten-Heusden Partycentrum De Pandoer Vorsstermansplein 24
Zondag 17 maart 2019	5076 AW Haaren Gemeenschapshuis Den Domp Kerkstraat 26

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde en voorzitter*)
 Rob van Stuivenberg,
 Pierre Emans, Hans de Vries
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*)
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans,
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Ad Verbakel,
 Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Mieke van Boxel (*coördinator*), 0411-622188
 Myriam vd Berg, 073-5325286
 Pieter van Doorn, 0492-382210

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Ton Teerling, 0492-342864
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Frank Marchand (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Frank Marchand (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Kloosterstraat 26, 5391 AB Nuland
 mvdberg@home.nl
 Voordrachten jaarlijks vóór 1 nov. indienen

Technische ondersteuning

Otto Ahlers

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Daniëlle van Stuivenberg, 0499- 461415
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

overnachting4daagse@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 06-53909953
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонkseweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Rob van Stuivenberg
 Venuslaan 39
 5694 TD Breugel
 0499-461415
 06-13017236
 r.stuivenberg@olat.nl

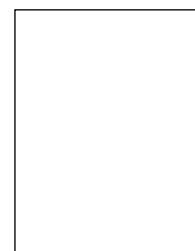
Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
 Marc Spierings
 Ringbaan Oost 56
 5013 CC Tilburg
 06-12855019
 m.spierings@olat.nl

Bestuurslid
Petra Rommers
 Lange Tiende 3
 4891 WZ Rijsbergen
 076-5964027
 p.rommers@olat.nl

Bestuurslid vacature

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders †, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Otto Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Lineke den Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Antoinet Gooren †, Ad Ketelaars, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16 Josè van Dongen-van Gool
Dongen

16 Regina Martens-de Kok
Rijsbergen

17 Wim van Schijndel
Sint-Oedenrode

18 Bertie Mennen-Boeree Heteren

18 Henriette Raats-van Uden
Schijndel

19 Jeanne van Kasteren Esch

20 Vera van Vroenhoven Eindhoven

21 Dini van Asten Son

21 Toon van Cranenbroek
Nederweert

21 Bart van Nuland Rosmalen

21 Jan Zwaard Sint-Oedenrode

22 Annelies Hellings Eindhoven

22 Roel van der Wijst Uden

23 Betty van Genugten
Sint-Oedenrode

23 Arie de Jong Berlicum

23 Mirjam Kies Eindhoven

23 Ria Smetsers Eindhoven

23 Henk Spaan Beek en Donk

23 Hetty Walk Eindhoven

23 Annie Westgeest-Pretti
Sint-Oedenrode

24 Ronald Menting Eindhoven

24 Daniëlle van Stuivenberg Breugel

25 Liesbeth van Erp-van Grinsven
Geffen

25 Hans van de Wiel Best

26 Natascha Verhoeven Huisseling

27 Bert Bosmans Valkenswaard

27 Harrie van den Brand
Sint-Oedenrode

27 Geertje ten Wolde Deventer

28 Sjan van Erp Sint-Oedenrode

28 Jennie v/d Hurk-Diender
Helmond

28 Toos Snoeijen-Verbeek Heeze

30 Antoon Asveld Sint-Oedenrode

30 Reinout Raymakers Oss

30 Bep van der Voort-van der Vooren
Uden

31 Jan Coolen Sint-Oedenrode

31 Ria Foolen Sint-Oedenrode

31 Bert van Hoef Vierpolders

31 Andrea Klerks Vught

31 Jurjen Visser Gorinchem

FEBRUARI

1 Mieke van Eert-Brouwers Heeze

1 Frank Geubbels Helmond

1 Marie-Anne Kuus-van de Wouw
Oost West en Middelbeers

1 Corrie de Louw Nederwetten

1 Will van de Rijt-v/d Beeten Eerde

1 Biek Verhoeven Sint-Oedenrode

2 Tineke Bos Sint-Oedenrode

2 Wilma Bosmans Eindhoven

2 Ingrid Brinksma Geldrop

2 Pierre Emans Weert

2 Bram Stelling Eindhoven

2 Diane van de Vorstenbosch
Sint-Oedenrode

3 Bert van Hal Vught

4 Bart van Breugel
Sint Michielsgestel

4 Hans van den Elzen Mariaheide

4 Maarten van der Heyden Son

4 Ciel van Wichen Eindhoven

5 Piet Bullens Hapert

5 Ad de Gouw Sint-Oedenrode

5 Leona van der Hagen Helmond

5 Rene Vries Weert

6 Ernst Jacobs Nijmegen

6 Nel van de Mierden Lierop

6 Lucia Tinnemans Asten

6 Leentje Vanderdonckt Uden

7 Irma van der Horst Eindhoven

7 Arie Kandelaars Deurne

7 Betsie van Mil Sint-Oedenrode

7 Leo Parren Oirschot

7 Janny Tijbosch-Waegemakers
Sprang Capelle

8 Joop van Aert Sint-Oedenrode

8 Lenie v/d Tillaer Keldonk

8 Willy Traxel Kerkwijk

8 Joop Wesseling Berlicum

9 Cor Donkers Nuenen

10 Ria van Breda Oss

10 Jan Simons Eindhoven

10 Henk Vink Schelluinen

10 Henk de Water Oss

11 Frans van Asseldonk Zijtaart

11 Gerda van Bakel-van der Linden
Sint-Oedenrode

11 Jan Cortenbach Beijing

12 Yvonne Hellings-Fraters Helmond

13 Phemia de Boer Alphen a/d Rijn

13 Patrick van Keulen Geldermalsen

13 Berrie Nijdens Deurne

14 Carolien Mollen Duizel

14 Ton Vissers Schijndel

15 Mieke Raaijmakers Veghel

15 José Rovers Sint-Oedenrode

15 Toon van Wordragen Weert

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Groot Paradijs 29, 5611 KA Eindhoven
040-2903060 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven
aan de ledenadministratie.

*Het lidmaatschap gaat pas in als de
verschuldigde bedragen zijn ontvangen.
Om in aanmerking te komen voor
korting op het inschrijfgeld bij OLAT-
tochten is het noodzakelijk uw ledenpas
te tonen bij de inschrijving.*

AANMELDINGEN

Dhr. Paul Weijenberg, Kerkrade
Mevr. Marjan van Hoof, Sint-Oedenrode

OVERLEDEN

Dhr. Hans Kok, Eindhoven

VAN DE BESTUURSTAFEL

WINTERSERIE BOXTEL

In een winterlandschap met verse sneeuw gingen 626 wandelaars op stap vanuit Boxtel. Een echte winterserie over de Kampina en door de Oisterwijkse vennen en bossen. Dege-
nen die waren gekomen, hadden daarvan geen spijt.

LEDENADMINISTRATIE

In december zijn alle leden voorzien van een ander lidnummer. Het lidnummer bestaat voortaan uit 5 cijfers. Het begint met 0 met daarna 4 volgcijfers. Het omnummeren was noodzakelijk daar we op termijn ook alle relatiepashouders in e-Captain willen opnemen.

LEDENPAS

Degenen die tijdig hun contributie hebben voldaan, ontvangen met dit nummer hun nieuwe OLAT-ledenpas. Deze is van kunststof en gaat daardoor langer mee. De ledenpas zal daarom niet meer jaarlijks worden vervangen. Ons scanprogramma werkt dusdanig dat de ledenpas van oud-leden niet wordt geaccepteerd.

DAGTOCHTEN

Om alle neuzen dezelfde kant op te krijgen, is er in december vergaderd met alle vrijwilligers die betrokken zijn bij de routes, zoals routebouwers, pijlers etc. Het bleek een nuttige vergadering die ongetwijfeld nog een vervolg zal krijgen.

CONTRIBUTIE 2019

Degenen die hun contributie voor 2019 nog niet hebben voldaan, wordt verzocht dit omgaand te regelen. Zolang niet is betaald, verstrekken wij nog geen nieuwe ledenpas.

AANMELDEN BIJ DAGTOCHTEN MET NIEUWE LEDENPAS

Met ingang van de winterserie op 20 januari a.s. in Veldhoven, moeten de OLAT-leden zich aanmelden met hun nieuwe ledenpas. Vanwege het omnummeren van de lidnummers reageert het scanprogramma niet meer op de oude ledenpas.

GROTE CLUBACTIE 2018

De Grote Clubactie heeft in 2018 voor OLAT €202,00 opgeleverd. De kopers van de loten willen wij daarvoor hartelijk danken. De uitslag van de trekking is inmiddels bekend en kan worden terug gekeken op

www.clubactie.nl/prijzen-en-winnaars

Grote Clubactie
Opbrengst 2018

€ 202,00

Uitgereikt aan: **Wandelsportver. OLAT**

Frank Molkenboer
Directeur Grote Clubactie

VOORLOPERS GEZOCHT

Ben jij die vroege vogel die graag voor dag en dauw wandelt?

Als de rest van Nederland nog ligt te slapen geniet je van het wandelen, controleert de route die de dag van te voren is opgehangen. Kijkt of alle pijlen er nog hangen en hangt waar nodig is nog een extra pijl op. Zodat de andere wandelaars een paar uur later zonder problemen de route kunnen wandelen en vertrouwen dat ze goed lopen, op de altijd goed gepijlde routes van OLAT. Dit voorlopen wordt gedaan in tweetallen.

Heb je interesse, mail dan naar r.stuivenberg@olat.nl of bel na 18.00 uur 06-13017236.

VOORUITBLIK WINTERSERIETOCHT VELDHOVEN - 20 januari

Deze eerste wandeling van de winterserie in 2019 leidt ons naar Veldhoven, een plaats in de Brabantse Kempen. Misschien lopen we in winterse omstandigheden en genieten we van een witte wereld en/of van vrieskou met een helderblauwe lucht. Wat zeker is dat we een mooie wandeling voorgeschoteld krijgen! De kortere afstanden lopen in de richting van Kneghel en Biestheuvel. De langere afstanden komen daarnaast in het schitterende stroomdal van de Beerze en verruilen uiteindelijk het boerenland voor de heidegebieden van de Landschotse en Neterselse Heide.

Heb je ook zin in een lekkere portie frisse buitenlucht én een fijne wandeling, trek dan snel je wandelschoenen aan en kom op 20 januari naar Veldhoven.

De startlocatie, het Boscafé Molenvelden, ligt in het buitengebied, zodat we na vertrek vrijwel meteen onverhard lopen en een bosgebied ingaan. Na ongeveer 1 km volgt de splitsing van de wandelaars die voor de route van 10 km gekozen hebben. Zij lopen al spoedig het bosgebiedje uit en lopen over mooie, landelijke wegen naar de soeppost, om daar weer aan te sluiten op de route.

De overige wandelaars krijgen een royaler stuk bos. Goede zandpaden leiden ons kriskras door het gebiedje. Dan komen we aan de bosrand. We zien hier de restanten van bebouwing. Na enig speurwerk lazten we het volgende:

Op 3 oktober 1688 werden de twee zaligheden Kneghel en Steensel verwoest door Franse troepen. Alle gebouwen werden platgebrand en de bevolking vluchtte. De dorpen werden herbouwd, een monument op het voormalige kerkhof herinnert aan de dramatische gebeurtenis. Op de bodem zijn de contouren zichtbaar waar eens de kerk stond. Toen was dit het hart van het dorp, nu is dit de bosrijke omgeving ten zuiden ervan.

We lopen een stukje langs de bosrand en komen over een akker. Hierna duurt het niet lang meer voor we de grote koffiepost bereiken. Deze staat op het grasveld van de Em-mahoeve, een boerderij in het buitengebied van Hoogeloon. De aardige eigenaar ging direct akkoord toen onze routebouwer vroeg of we voor de boerderij, feitelijk in de voortuin, de wagenrust mochten inrichten. Even een plekje zoeken op de

banken, de benen strekken en een moment voor jezelf met een bekertje warme koffie, thee of chocolademelk. Dat smaakt!

We stappen weer aan en lopen nu in een voornamelijk agrarisch gebied. Het is hier genieten van de weidse natuur. Het landgoed Biestheuvel nadert. We lopen over een brede zandweg naar dit parkachtig ingerichte landgoed. Op een informatiebord lezen we allerlei bijzonderheden over de fauna. Op het terrein is een fraai gelegen groepsaccommodatie. Niet gek om hier te verblijven! Mooie paadjes leiden ons over het landgoed. Uiteindelijk komen we door een draaiportje bij de vijver. We verlaten het landgoed via een houten poort.

Kort hierna nemen we afscheid van de lopers op de 15 km. Zij maken een doorsteek en lopen via een groot akkergebied in de richting van Vessem. Net voor de bebouwde kom buigen zij af om op weg te gaan naar de soeppost. Daar treffen ze de andere wandelaars.

De route van de langere afstanden (20, 30 en 40 km) komt op een fietspad. Even om je heen kunnen kijken, zonder beducht te zijn op uitstekende boomwortels.

Dan krijgen we een heel mooi stukje natuur. Een smal paadje leidt ons het bos in. We komen in het dal van het schilderachtige riviertje De Beerze, dat hier na beekherstel weer prachtig meandert.

Een weetje:

De naam Beerze werd al in 1545 gebruikt door keizer Karel V en is vermoedelijk afgeleid van berne (bron) of barne

(branden). Barne verwijst naar de aanwezigheid van veen of turf dat vroeger dienst deed als brandstof voor de kachel. Het veen werd gevormd in de laaggelegen gebieden rond de beek.

Dit mooie gebied is eigendom van Natuurmonumenten.

We lopen hier trouwens in de voetsporen van onze verre

voorouders. Dit pad langs de Kleine Beerze is onderdeel van de Via Monastica. Op een paal zien we een informatiebord en lezen hier dat dit de route is van de Sint-Jan in Den Bosch naar Givet in Noord-Frankrijk, één van de wegen die de pelgrims uiteindelijk naar Santiago de Compostela leidde. Al in de Middeleeuwen liepen tienduizenden mensen deze route!

We gaan het bruggetje over en komen vrijwel direct bij de uitkijktoren. Mocht je de energie hebben: het uitzicht is absoluut de moeite waard!

Een stukje verder gaan we via een bruggetje terug naar de andere kant van de Beerze en lopen we naar de 1e caférust. Deze is op de Eurocamping in Vessem. We hebben inmiddels 12 km afgelegd.

Na deze welkome onderbreking buigt de 20 km af. De wandelaars op deze route lopen via een paadje langs de camping om dan weer aan te sluiten bij de lopers op de langere afstanden, die inmiddels op de terugweg zijn.

De langste afstanden vervolgen de route over de camping. Zij verlaten deze bij de achteruitgang. Dan volgt voor beide afstanden een traject waar zij veel gedenkplaatsen uit de Tweede Wereldoorlog tegenkomen. Dit is vooral bij Hoogeloon en op de Neterselse en Landschotse Heide. De eerste gedenkplaats treffen zij ongeveer 1 km na de camping. Hier staat een bevrijdingsmonument. Daarna gaan we opnieuw de bossen in en lopen we naar natuurgebied "De Grijze Steen" van het Brabants Landschap. De Grijze Steen is het overgangsgebied tussen de geheel ontgonnen Landschotse Heide en het dal van de Grote Beerze. Op dit punt is de splitsing van de 30 en de 40 km. De 30 km-route leidt langs een stukje ruilverkavelingsgebied naar de kleine koffiepost aan de rand van de Landschotse Heide.

De wandelaars op de langste afstand krijgen een heel mooie lus! Eerst lopen ze langs de Grote Beerze, dan over de Neterselse Heide. Hier zien de wandelaars een grote kei met een gedenkplaat, een aandenken aan een vliegtuig dat daar is neergestort in de Tweede Wereldoorlog.

Hierna volgt de route de Kleine Beerze. Na al dit moois komen ze bij de rustpost bij de Landschotse Heide samen met de lopers op de 30 km.

Na deze exclusieve rust lopen we verder over de zandpaden op de Landschotse Heide en komen langs de oefenbommen uit de Tweede Wereldoorlog.

Een weetje: De Landschotse Heide heeft nog een rol gespeeld

tijdens de Tweede Wereldoorlog. Op Vliegveld Welschap werden toen door de Duitse bezetter bommenrichters opgeleid die op de Landschotse Heide moesten oefenen in het bombarderen van schepen. Daartoe werd een schijnhaven aangelegd en ook werden er schijnboten gebouwd. Deze bestonden uit aarden ruggen van 50 meter lang en 7 meter breed, met daarop een soort houten kajuit. Een aantal van deze aarden wallen ligt er nog steeds. Ook de bunker, van waaruit waarnemingen werden verricht, is er nog te vinden. Vaak werden betonnen bommen gebruikt die door een rookpatroon aangeven waar ze neervielen. Hiervoor werd een buisje met fosfor gebruikt. Bij de val brak het glas en ontvlamde de fosfor, wat met veel rook gepaard ging. Zo was goed te zien of het projectiel op de juiste plek neergekomen was. Na de bevrijding is een groot deel van de heide ontgonnen. De boeren gebruikten de betonnen bommen om er hun erf mee op te sieren.

Verderop is de samenkomst met de 20 km. Gezamenlijk lopen we naar de soeppost. Al spoedig zien we de bekende witte tenten staan en even later genieten we van een warm kommetje wintersoep. Het blijft leuk om te raden naar de naam van de home made soep. Dat het zal smaken, is zeker! Inmiddels zijn ook de kortere afstanden gearriveerd en zijn alle wandelaars weer samen. We lopen het laatste uurtje vol. Onderweg komen we bij het gehuchtje Halfmijl in het bijna gelijknamige bosgebied de Halve Mijl, bekend om de daar aanwezige prehistorische grafheuvels. We komen langs 5 grote grafheuvels.

De Halve Mijl is in het begin van de twintigste eeuw aangelegd als productiebos. Maar nu speelt de houtproductie hier geen rol meer en krijgt het bos steeds meer een natuurlijk en daardoor gevarieerder en fraaiër karakter. Het is dan ook nog even genieten.

Vlak voor het voor het einde lopen we nog langs een grote zwerfkei met daarop de tekst "Termeulenpael van Sandt Oers 1903" en aan de zijkant de namen van de plaatsen Oers en Kneysel. De steen markeerde de grens tussen beide plaatsen. Ondertussen maken de vele geparkeerde auto's duidelijk dat we dicht bij de plek zijn waar we eerder vandaag gestart zijn.

Met een voldaan gevoel kijken we terug op een heel gevarieerde wandeling, waar we onze routebouwer van vandaag, Johan van de Sande, hartelijk voor bedanken!

-Myriam van den Berg-

Graaf van Hornepad verfraaid met Van Hornebanken

Het Graaf van Hornepad is verfraaid met drie stoere zitbanken.

De 'Van Hornebanken' zijn geschonken door de gemeente Weert als onderdeel van het Van Hornejaar. Dit jaar is het precies

450 jaar geleden dat Philips van Montmorency (Philips van Horne) werd onthoofd op de Markt in Brussel. Philips speelde een grote rol in de geschiedenis van Nederland, met name in Weert.

Herdenking

Het afgelopen jaar herdacht Nederland dat in 1568 de opstand der Nederlandse gewesten tegen de koning van Spanje begon. Een dramatische gebeurtenis in dat jaar was de onthoofding in Brussel van twee van de belangrijkste edelen, de graven van Egmond en van Hoorn. Deze laatste was ook Heer van Weert. Hij woonde destijds in kasteel Nijenborgh. Reden voor de gemeente Weert om 2018 uit te roepen tot het Van Hornejaar. Er vonden diverse activiteiten en acties plaats rondom de Graaf van Horne. Er werd ook een budget beschikbaar gesteld waar organisaties een beroep op konden doen.

Subsidie in het kader van het Van Hornejaar

Coördinator van het Graaf van Hornepad, Theo Beelen en Paul van Wijenberg, boswachter bij Natuurmonumenten, dienden een subsidieverzoek in voor de aanschaf van drie banken langs het Graaf van Hornepad. Medio juli werd de aanvraag gehonoreerd en konden de voorbereidingen voor het plaatsen beginnen. Inmiddels staan de banken er in respectievelijk de Tungeler Wallen, aan de rand van de Laura-bossen en langs de Beversdijk. Met de aanschaf en het plaat-

sen van de banken is een bedrag gemoeid van 2200,- euro.

Bijzonder goede samenwerking

Theo Beelen is bijzonder trots op de nieuwe zitbanken waar wandelaars

even kunnen uitrusten en genieten van de omgeving. "We hebben al jaren goede contacten met natuurorganisaties, grondeigenaren en overheden. Het aanvragen van de subsidie voor de banken is een voorbeeld van de uitstekende samenwerking met Natuurmonumenten." aldus Beelen. Samen met boswachter Paul Wijenberg en Lizette Koopmans van de gemeente Weert werden de banken afgelopen weekend voorzien van een herdenkingsplaatje.

Langste wandelroute rond Weert

Het Graaf van Hornepad is de langste aaneengesloten wandelroute rondom Weert. Het pad is 92 kilometer lang en doorkruist maar liefst dertien officiële natuurgebieden. Wandelaars passeren twee keer de grens met België en lopen ook een stukje door buurgemeente Nederweert. Daarmee staat het pad voor grenzeloos genieten. Het onderhoud van de route vindt plaats door vrijwilligers. De route is beschreven in een wandelgids met kaarten van alle etappes. De gids is verkrijgbaar in de webshop van OLAT en bij de VVV van Weert. Meer informatie over het Graaf van Hornepad, een stempelblad en een wijzigingenblad kunt u vinden op www.olat.nl onder het kopje 'wandelpaden'. De bestellijst voor de OLAT-webshop vindt u onder het kopje 'over ons'.

De foto is vrij van rechten te gebruiken en toont de bank in de Tungeler Wallen met in de rugleuning gegraveerd: Graaf van Hornepad. Achter de bank van links naar rechts: Boswachter Paul Wijenberg (Natuurmonumenten), Lizette Koopmans (Gemeente Weert) en pad coördinator Theo Beelen.

Wandelen op Dinsdag: 20 jaar historie

Het gebeurde in de dagen rond de Kerst van 1998. Toen schreef een vrouw naar het OLAT-bestuur dat ze ook wel eens door de week wilde wandelen. Zo gevraagd, zo gedaan, en op 13 januari 1999 startte de eerste Wandeling op Dinsdag (WoD) onder leiding van Theo Tromp.

Het startpunt was het 'Klooster' in Nuenen en het weer was bar en boos, de regen viel met bakken uit de lucht. Van de 15 aangemelde deelnemers kwamen er maar 4 opdagen, Theo meegere-

kend. Christ Klaasen - de route liep langs zijn huis en zijn vrouw was niet thuis - bood onderweg erwtensoepp aan. Toen zijn vrouw thuis kwam vond zij de hond in de pot en Christ kwam die dag van de regen in de drup.

Na voor het Wandelen op Dinsdag een paar keer een snipperdag ingeleverd te hebben, vond Theo het welletjes en nam Truus van Vessem de leiding over. Aanvankelijk was het de bedoeling om lijnwandelingen te lopen, maar dat werden al spoedig de toenmalige geelwitte rondwandelingen met als startpunt een kerk of dorpsplein. Van wandelknooppunten had toen nog niemand gehoord.

Zo was er eens in Oirschot een drukke markt aan de gang en konden de wandelaars elkaar niet vinden. Door een pilaar te beklimmen onder de roep "OLAT HIER", als variant op de Eftelinglokreep, is de groep toch nog bij elkaar gekomen.

Dus werd in het volgende programma voor een startcafé gekozen met koffie vooraf en weer wat later kwam daar (meestal) een lunchcafé bij. Ook dat had zijn aanleiding. Na veel verkeerd lopen op de slecht gemarkeerde route, streek op een bloedhete zomerdag in 1999 het groepje dorstig neer op het terras van een gesloten café in Baarschot. De eigenaar was zo vriendelijk de hele groep - met het op die dag minime aantal van drie deelnemers - per auto naar het dichtstbijzijnde (wél geopende) café te brengen.

Het deelnemersaantal was in de beginperiode minimaal: ± 4 tot 7 deelnemers. Toch groeide het aantal en in 2002 waren er rond de 20 deelnemers en in 2003 al ruim 30.

Jos en Els Scheepers, good old Chris Koehler en Joop Krul hielpen al snel mee in de organisatie. Van de geelwitte routes werd amper meer gebruik gemaakt. De commissie deed het zelf wel en de meters asfalt werden korter en korter.

Door het groepswandelen nam - ondanks de wisselende samenstelling - ook de sociale cohesie toe, wat onder meer tot gevolg had dat steeds meer 'WoD-ers' aanboden om in hun eigen buurt ook eens een wandeling uit te zetten, met positieve gevolgen voor de diversiteit en de variatie.

In 2004 kwam het aantal deelnemers voor het eerst boven de 50 en het wandelaarslint werd langer en langer. Reden om de groep in tweeën te splitsen en de eerste groep een kwartiertje eerder te laten vertrekken. Dat was geen succes; de groep wilde het liefst bij elkaar blijven. De tweede groep haalde gewoon de eerste in. Uitzondering was de eerste 'dubbele' wandeling waar de groep met Kees van Iersel in Den Bosch doodgewoon een extra lus aan toevoegde, inclusief een rondleiding in de St-Jan.

Ook de pers wist WoD te vinden. Op een gruwelijk koude en natte winterdag in 2005 liep de groep onder paraplu's en capuchons Gemert binnen. Sneeuwvlokken - o, bijna als eieren zo groot - dwarrelden neer. Een persfotograaf reed langs en de volgende dag stonden we in de krant.

Een andere keer lunchten we in een park, midden tussen de bloeiende krokussen. Laat nou toevallig een pers-team, bezig aan een reportage over lunchen, voorbij komen. Wéér een plaatje in de krant. WoD in barre en liefelijke tijden.

Natuurlijk is niet ieder startcafé permanent open. Maar voor 50 koppen koffie en een afzakkertje in de middag kan er veel, hoewel: niet altijd. Op een vraag of de zaak 's middags een uurtje eerder open kon, kwam ooit het antwoord: "geen denken aan, dan krijg ik ruzie met m'n vrouw." Een andere keer lag er gratis, voor niemendal en voor niks een dikke plak cake bij de koffie. Zo zie je maar weer, caféhouders zijn net gewone mensen: soms chagrijnig, maar soms ook gewoon verschrikkelijk aardig.

Na de start met Theo Tromp organiseerde zoals gezegd Truus van Vessem de wandelingen. Later samen met Joop Krul, Christiaan Koehler en Jos en Els Scheepers. Die werden weer opgevolgd door Kees van Iersel, Truus Kusters en Piet van der Zande. Nu zijn Mieke en Toon van Boxtel, Myriam van den Berg en Pieter van Doorn de kartrekkers.

Net zomin als OLAT bleef WoD permanent op zijn thuisbasis in Oost Brabant.

Driemaal is er een wandelweekend georganiseerd aan de kust. Tweemaal een twee-eilandenwandeling in Zeeland en één keer in Egmond. Bij die laatste wandeling hadden Els en Jos Scheepers iets niet goed begrepen: ze kwamen de trein uit met een rolkoffer in plaats van een rugzak om twee dagen door het mulle duinzand te banjeren. Maar met een inventieve oplossing werd ook hier

een mouw aangepast.

Maar Egmond was nog niet ver genoeg. Wie herinnert zich nog de reis naar de Costa Brava in 2008, waar we een week lang onder leiding van een Nederlandse gids de Spaanse heuvels beklommen, waaronder de ruige en steile klim naar het bergklooster Montserrat?

Later kwamen daar ook de dagreisjes naar de Ardennen bij.

Tja, wat schiet er nog meer tevoorschijn als ik de laatjes in m'n geheugen opentrek?

Een dagtrip met Ria van Gestel. 's Morgens staken we in een schommelend roeibootje de Dommel over en 's middags eindigden we met het Koningschieten bij het Gilde.

Jos Scheepers op 5 december in een vliegende storm als Sinterklaas boven op een uitkijkpunt bij het Groot Meer in Vessem. Jos gebruikte twee handen om zijn tabberd vast te houden, twee voor zijn mijter en twee om snoepjes uit te delen. Hoe dat kan weet alleen Sinterklaas.

Een pastoor, die tijdens de onderduikersroute opeens opdook als koerier voor het verborgen onderduikerskamp in Mierlo. Later bleek dat deze pastoor ook een dubbelleven leidde als Jan van der Zanden, nu nog steeds OLAT-lid.

De afgelastingen, een spaarzaam fenomeen bij WoD. Er zijn welgeteld in al die 20 jaar 3 wandelingen afgelast. Eén vanwege mond- en klauwzeer. Nee, er was niemand van ons besmet, maar het gebied was afgezet. Een andere vanwege de hitte: bloedheet, 36 graden, geen rustcafé en alleen maar struinen door de Drunense Duinen.

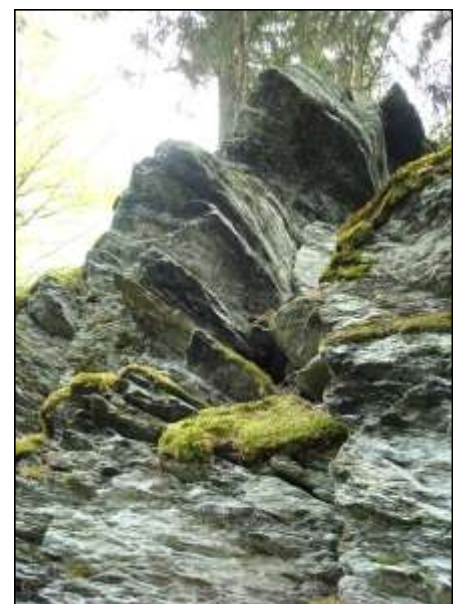
De laatste afgelasting was op een droevige dag. In plaats van te wandelen hebben we toen helaas afscheid moeten nemen van Antoinet Gooren.

In de afgelopen 20 jaar heeft WoD een stevige plaats verworven als OLAT-dochter. De telg staat symbool voor de levensvatbaarheid van moeder OLAT.

Veel nieuwe leden, vrijwilligers en enkele (oud) bestuursleden zijn via deze route geworven en de opkomst heeft laatst een record bereikt van 87 wandelaars.

WoD, Quo Vadis? Waarheen? Ik hoop nog veel mooie wandelingen mee te maken. Hier in het Brabantse of ergens anders. Bijvoorbeeld tijdens de komende driedaagse bloembollenwandeling vanaf Tweede Paasdag in Noordwijk. En hopelijk nog vele wandelingen daarna.

-Kees van Vessem-

LPS: EINDSTAND CLUBKAMPIOENSCHAP 2018

1	1	Hanny Klumpkens	12191	26	V
2		Adrie Ros	10238	20	M
3		Jan Dinnissen	9789	22	M
4		Maik Eijdens	9495	23	M
5	2	Anita Pepers	8990	19	V
6		Rob van Stuivenberg	8413	18	M
7		Arie Kandelaars	7548	16	M
8		Marcel van Tulden	7523	14	M
9	3	Marleen Ramakers	7090	19	V
10		Hans van Heeswijk	6580	16	M
11		Adriaan van den Dool	6370	17	M
12	4	Agnes Sijtsma	6070	15	V
13	5	Petra Rommers	4970	12	V
14		Frank Marchand	4570	11	M
15		Jan Willem Vogels	4457	9	M
16		Paul Jansen	4300	8	M
17		Mike Bertrand	4230	12	M
18		Bert Timmermans	3750	10	M
19		Johan Rommers	3650	9	M
20		Mart Douven	3540	10	M
21		Remy van den Brand	3351	6	M
22		Rino Hamelink	3250	7	M
23		Roel van der Wijst	3130	8	M
24		Gerrit Arfman	3020	8	M
25		Jan Sinot	2900	8	M
26		Peter van den Brink	2773	6	M
27		Marc Spierings	2410	6	M
28	6	Miranda Slegers	2100	6	V
29		John van Loenhout	2050	5	M
29	7	Rina Prins-Bourgonje	2050	6	V
31		Servee Derks	1906	3	M
32		Ad Bijnen	1811	4	M
33	8	Rageni Goepfar	1800	5	V
33	8	Nicole Nacken	1800	5	V
33		Jelte van der Zee	1800	5	M
36		Boetje Huliselan	1680	3	M
37		Erik Lambrechts	1628	4	M
38		Erik Kroon	1570	5	M
39		Ton de Jong	1557	4	M
40		Rick Liesting	1505	3	M
41		Ferdinand van Keeken	1440	4	M
41		David Vos	1440	4	M
43	10	Jacqueline van Drongelen	1330	3	V

43		Adri van der Graaff	1330	3	M
43		Jan Swinkels	1330	3	M
46		Jack Bertrums	1300	3	M
47		Theo Martens	1270	3	M
48		Frits Mennen	1212	3	M
49		David Janssen	1210	4	M
50		Bart Lutke Schipholt	1162	2	M
51		Michiel Tamerius	1100	2	M
52		Vincent Beckers	1080	3	M
52		Abraham de Graaf	1080	3	M
52		Adrie Thijssen	1080	3	M
55	11	Rinda Scheltens	1070	3	V
56		Wim van Cappelle	1000	2	M
57		Rudolf van Rooij	970	3	M
58	12	Connie Raijmakers	860	2	V
59		Jan Vogelsangs	772	2	M
60		Dirk Donders	720	2	M
60		Richard Klein Bennink	720	2	M
60		Henk van der Sanden	720	2	M
60		Rini Welten	720	2	M
64		Ad van Erve	710	2	M
65		Marco van Heel	610	1	M
66		Paul Canters	572	1	M
67		Hugo Prinsen	500	1	M
68		Noud van Eck	465	1	V
69	13	Tiny van Alphen	360	1	V
69		Jan van Boerdonk	360	1	M
69		Hans Cuper	360	1	M
69	13	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
69		Fred Fisser	360	1	M
69		Henri Floor	360	1	M
69	13	Henny van der Haring	360	1	V
69	13	Anneriet Janssen	360	1	V
69	13	Clazien Koopman vd Zande	360	1	V
69		Patrick Nijssen	360	1	M
69		Ton Seetsen	360	1	M
69	13	Marij Smeets	360	1	V
69	13	Margret Vermeijs	360	1	V
82		Gerrit van Haandel	350	1	M
83		Erik Dikken	300	1	M
83	20	Gemma van Elk	300	1	V
83		Co Tops	300	1	M
86		Herman van Buggenum	100	1	M

Clubkampioenschap 2018 .....

Dit zijn de winnaars!

DAMES

Op 1 januari beginnen alle leden van OLAT met 0 op de teller. Iedereen heeft dan evenveel kans om clubkampioen te worden.

Wanneer krijg je punten? Bij vrijwel iedere tocht, waar dan ook in Nederland, waar je 60 km of meer loopt. Er is één uitzondering: in maart krijg je punten als je bij OLAT de 50 km loopt. In het december-nummer van OLATNieuws staat een overzicht van de tochten die meetellen voor het kampioenschap. Op de website staat steeds een actueel overzicht van alle tochten die meetellen (onder langeafstanden/clubkampioenschappen). Wijzigingen worden aangegeven met de kleur rood.

Traditiegetrouw opent de Bossche 100 in januari het seizoen van de lange afstanden. Deze tocht is niet voor iedereen weggelegd: je moet minimaal 100 km kunnen lopen (110 km mag ook) onder soms barre weersomstandigheden.

Na de Bossche 100 in januari waren er 14 kanshebbers om de titel "clubkampioen" te behalen. Een maand later waren er nog 6, in maart nog 2 en vanaf 26 april stond Hanny Klumpkens alleen aan de leiding. En die koppositie gaf ze niet meer af. Maar het was niet zo dat toen de eindstand al bekend was. In april stonden niet alle wandelaars die nu in de top 10 eindigen al zo hoog genoteerd. Maar spannend? Nee, dat was het dit jaar niet.

Er zijn dit jaar in de top 10 maar liefst 4 nieuwkomers t.o.v. 2017. Dat is mooi!

Ook mooi: 86 OLAT-leden liepen één of meer langeafstandwandelingen, d.w.z. een tocht van 60 of meer kilometers. Zeer waarschijnlijk zijn er nog meer OLAT-leden die behept zijn met het "langeafstandvirus". Geef je naam door, dan kom je ook in het overzicht van het clubkampioenschap te staan. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Bij de LAW is de Kennedymars van Someren het meest bezocht door OLAT-leden (37), op de voet gevolgd door Sittard (35). Waalwijk staat als derde genoteerd (29) en onze eigen Nacht van OLAT komt op een mooie vierde plaats (26).

De top 10 van 2018

Op de 10e plaats: **Hans van Heeswijk**.

Hans heeft een paar keer tegen de top 10 aan gezeten, maar steeds "net niet". Dit jaar wel. Hans is niet altijd zichtbaar omdat hij een tocht wel eens combineert met het ophangen of afhalen van de pijlen. Dat betekent soms pas binnenkomen als iedereen al gewassen en gestreken is. Hans, gefeliciteerd en bedankt!

HEREN

Op de 9e plaats: **Marleen Ramakers**.

Voor Marleen is het zeker niet de eerste keer dat ze hoog eindigt. Vorig jaar moest ze vanwege een blessure voortijdig afhaken. Dit jaar heeft ze zich terug geknokt. Een mooie prestatie. Met deze 9e plaats eindigt zij als 3e bij de dames. Gefeliciteerd. Marleen heeft een mooi doel voor 2019: ze wil dan haar 200e Kennedymars lopen. Succes daarmee!

Op de 8e plaats: **Marcel van Tulden**.

Marcel eindigde vorig jaar op plaats 41. Wat een prestatie om nu de top 10 binnen te komen. In mei werd Marcel Continental Centurion in Schiedam. Gefeliciteerd met deze mooie 8e plaats.

Op de 7e plaats: **Arie Kandelaars**.

Ook Arie heeft een doel: alle Centurion-tochten die er op de wereld zijn, lopen. In 2018 ging hij daarvoor naar Australië (helaas niet gehaald) en de Verenigde Staten (succesvol!). Dat betekende dat hij in Nederland een paar tochten moest laten gaan. Als Arie dit jaar de Centurion-tochten van Australië en Weert weet te halen, heeft hij alle titels in de pocket. Ook voor jou: veel succes!

Op de 6e plaats: **Rob van Stuivenberg**.

Rob loopt zoveel mogelijk LAW, maar zo nu en dan gaan het familieeven en OLAT voor. Als je op zaterdag de pijlen gaat ophangen voor de winterserie van OLAT, dan kun je geen punten verdienen. Ook moet er op zondag voorgelopen worden en de pijlen weer afgehaald.

Op de 5e plaats: **Anita Pepers**.

Anita staat al jaren in de top 10. Ook dit jaar is zij weer de 2e dame, een mooie prestatie. Halverwege het seizoen dreigde het mis te gaan bij Anita. Ze kreeg een blessure en even zag het er naar uit dat ze de rest van het seizoen kon vergeten. Maar gelukkig, ze doet weer mee als vanouds!

Op de 4e plaats: **Maik Eijde**.

Maik komt binnen van 0 op 5, wat een geweldige prestatie. In het begin van het seizoen werd van Maik nog wel eens gezegd: hardlopers zijn doodlopers. Maar deze mensen hebben

geen gelijk gekregen. Maik heeft het hele jaar volgehouden! Proficiat met je 3e plaats bij de heren.

Op de 3e plaats: **Jan Dinnissen**.

Jan is een oude bekende. Dit jaar liep Jan zijn 75e Long Distance Walk tijdens Amsterdam-Tilburg. Jan doet al tal van jaren mee om de prijzen. Met een mooie 2e plaats bij de heren heeft Jan z'n visitekaartje weer afgegeven. Van harte gefeliciteerd.

Op de 2e plaats: **Adrie Ros**.

Adrie werd tegen het einde van het seizoen in 2017 lid van OLAT en eindigde toen als nummer 61. In april van dit jaar werd hij Australian Centurion. Een knappe prestatie, maar helaas, het levert géén punten op. Ook loopt Adrie graag lange afstanden in het buitenland. Maar helaas, ook dat levert geen punten op. Dit jaar knap geëindigd op de 1e plaats bij de heren. Proficiat Adrie. Misschien volgend jaar de nieuwe nummer 1 in het algemeen klassement. Maar dan wel alles voor de punten .....

Op de 1e plaats: **Hanny Klumpkens**.

En dat is niet voor de eerste keer. Hanny eindigde al een paar keer eerder als beste. Wat een topprestatie. Van Hannie mag iedereen kampioen worden, "maar je krijgt het niet voor niets; ik knok voor ieder punt". Dit jaar was ze niet te stoppen. Hanny, van harte gefeliciteerd.

Tijdens de jaarvergadering van OLAT op 9 februari worden de prijzen uitgereikt aan de nummers 1, 2 en 3. Iedere wandelaar is uitgenodigd om daarbij aanwezig te zijn. Ook u!

Rest mij u een sportief 2019 toe te wensen. Enne .... alles voor de punten!

-Frank Marchand-

(Foto's: Danyell Onbehauen-Frigge)

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP JANUARI / FEBRUARI

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
6-jan	Rotterdam	RWV, Langepad 16	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
25-jan	Den Bosch	De Bossche 100	100-110 km	22.00	500	
27-jan	Amsterdam	SV De LAT	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
9-feb	Vandaag is het algemene ledenvergadering van OLAT. Tijdens deze vergadering worden de clubkampioenen en een aantal deelnemers gehuldigd. U komt toch ook!					
3-feb	Rotterdam	RWV, Langepad 16	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
17-feb	Amsterdam	SV De LAT	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
23-feb	Nijkerk	WS'78	60 km	07.00	250	

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl

Voor actuele informatie, kijk op www.olat.nl onder het kopje 'prestatief' in de bovenbalk.

Daar vindt u onder 'clubkampioenschap' de actuele tussenstand en het programma.

De laatste winterserie van 2018: "een absolute topwandeling"

Winterserie Boxtel, 16-12-2018

Voor de laatste langeafstandswandeling van 2018 trokken we over de grens naar Nederland. Daar organiseerde onze favoriete wandelclub OLAT één van hun winterserietochten vanuit Boxtel. We sloten het jaar in absolute schoonheid af. Het werd een ABSOLUTE TOPWANDELING. We kozen voor het parcours van 40 km. Dit bracht ons in een sneeuwlandschap door de natuurgebieden Kampina en de Oisterwijkse Bossen en Vennen.

De start van onze 40 km lange wandeling was in gemeenschapshuis De Rots, in het centrum van Boxtel, een leuk Brabants dorp tussen 's-Hertogenbosch en Eindhoven. Direct na de start trokken we door het nog slaperige Boxtel. We stapten in de richting van het in de 13e eeuw gebouwde Kasteel Stapelen. We liepen door de poort en kwamen in het parkbos van Stapelen. We verlieten het park aan de andere zijde. Via een trap kwamen we in de tunnel onder het spoor.

We trokken verder aan de rand van het industriegebied, maar lieten dit al gauw achter ons. Over goed begaanbare fietspaden liepen we Boxtel uit, in de richting van Lennisheuvel. Al spoedig waren we in de open velden en konden we genieten van de rust. Een bruggetje leidde ons over het riviertje de Beerze. We passeerden de Annakapel en gingen een natuurpad op. Dit mondde uit bij de eerste wagenrust na 6,4 km aan de rand van het natuurgebied Kampina.

Na ons pauzemomentje namen we even een kijkje bij een verzetsmonu-

ment, voor we de poort openden naar het natuurgebied. Een heerlijke zwerftocht bracht ons bij het eerste ven (en zeker niet het laatste van de dag).

De 15 km verliet ons en wij trokken verder. Een heerlijk stuk natuur waar vennen, stuifzandheuvelds en bosjes elkaar afwisselden. De sneeuw en de mist gaven het allemaal een extra mysterieus tintje.

Bij het Belversven lieten we de Kampina achter ons en verruilden we het heidelandschap voor de Oisterwijkse bossen. Na heerlijke wandelkilometers vonden we na 11,8 km de eerste caférust. Deze was bij bosrestaurant De Belvertshoeve. We namen er een korte pauze en trokken verder. De 20 km-stappers verlieten ons bij de caférust.

De route bleef schitterend en trok verder door het fraaie bos- en vennen-gebied. We kwamen langs het Kolkven en kort daarna bij het geografisch middelpunt van de gemeente Oisterwijk. Kort na het geografisch middelpunt verlieten ook de 30 km-stappers ons.

Na een kort verhard intermezzo en een passage tussen twee rivieren leidden de bospaden ons tot bij de kapel van Onze Lieve Vrouw van Vrede, waar de wagenrust was opgetrokken. Enkele boterhammen en wat koffie brachten ons opnieuw op kracht. We staken er een kaarsje aan.

Het parcours bleef prachtig en een éénmanspad tussen rododendrons nam ons op sleeptouw. Mooie bospaden leidden ons tot bij de oevers van het Galgeven. Een stukje puur natuur stuurde ons tot bij de bank van Natuurmonumenten. De 30 km-stappers vervoegden ons en steeds maar weer doken nieuwe vennen op..... Wat is het hier prachtig...Na zowaar bijna 30 km vonden we de tweede caférust in de Rode Lelie.

Even de benen rust gegund en toen weer lekker op pad. Na een ruime kilometer was er de samenkomst met de stappers op de 20 km. Nu volgde een heel mooi stukje, we kwamen bij het riviertje de Rosep. Dit slingert hier fraai door de bossen. We gingen het brugge-

tje over en vervolgden de route over dan weer smalle, dan weer brede bospaden. We kwamen opnieuw in het natuurgebied Kampina. Zandpaden tussen de heide en de vennen leidden ons door dit gebied tot bij de kleine Aa.

We volgden dit riviertje tot bij de soep-
post op 4 km van het einde.

Nog een klein stukje liepen we na de controle langs De Kleine Aa en dan stapten we de verharde weg weer op. Een open, landelijk stuk volgde. Uiteindelijk kwam Boxtel terug in zicht. We staken beide spoorlijnen over en kwamen in de bebouwde kom. De parcourbouwers stuurden ons door sfeervolle straatjes met veel kerstsfeer. Zelfs de Kerstman ging met Gina op de foto. Via het schilderachtige steegje Madalenna's Pad verlieten we de kerstsfeer en tussen enkele flatgebouwen

door bereikten we uiteindelijk opnieuw de startzaal na een ABSOLUTE topwandeling....PUUR NATUUR.

-Gina Hoorens en Krist Vanackere-

Genieten van de chocomel en koffie met een kerstkransje

Winterserie Boxtel, 16 december

Het is nog niet helemaal licht, waardoor het witte startgebouw (de Rots) er feestelijk uitziet. De tocht is vandaag eindelijk winterserietoetwaardig. We hebben ingeschreven voor de 40, maar ik heb in mijn achterhoofd wel dat, als het niet op mocht schieten in verband met de gladheid, we over kunnen gaan op de 30.

Al snel gaan we langs kasteel Stapelen, bekend van de Jubileumtocht van OLAT vorig jaar, dat wel wat plaatjes waard is. Zeker nu er sneeuw ligt. Genietend van het witte landschap en de gezelligheid onderling zijn we, voor we er erg in hebben, al op de eerste wagenrust aangekomen op 6,4 km. We genieten er van een koffie en gaan dan weer verder langs een verzetsmonument waarop een verzetsstrijder op de fiets proviand in een melkbus naar de schuilplaats van de geallieerden brengt.

We gaan de Kampina verder op waarbij de routebeschrijving in de jaszak kan blijven, want de gele bordjes met pijl vallen goed op in het witte landschap.

Ondanks de sneeuw vonden vandaag toch 676 wandelaars de weg naar Boxtel. Al op de heenweg passeren we een lichtjes(kerst)boom en een verlichte Dino, met sneeuw.

Na een bak koffie, met kerstkransje van OLAT, gaan we rond kwart over acht van start.

Bij drie grote keien maken we wat statieportretjes. Een man komt bij ons lopen en vraagt of we weten waarom die stenen daar staan. Het blijkt een grafmonument te zijn voor iemand van Staatsbosbeheer.

Langs vennen komen we bij een wit besneeuwd bruggetje. Het ideale plekje voor de groepsfoto vandaag. Laten er nu net een man en vrouw met twee honden staan. De dame wil ons wel op de foto zetten en geeft daarvoor haar hond even aan de man om ons perfect te portretteren. Wat de honden ondertussen met elkaar doen, daar kunnen we heerlijk om lachen....

Zo komen we al weer op de eerste horecarust op 11,5 km. Wat gaan we doen? Jacqueline, Peter en ik hebben nog geen behoefte aan een rust, en René zegt dat de meerderheid al heeft beslist. Maar

zo werkt het niet! Als er iemand behoefte heeft aan een rust, dan rusten we! Maar we gaan toch door!

Er ligt zo veel sneeuw dat er zelfs mensen in geslaagd zijn een kleine sneeuwpop te maken. We wandelen inmiddels in het natuurgebied de 'Oisterwijkse bossen en vennen'. Maar af en toe is er ook wat akkerland te bewonderen. Op de splitsing met de 30 vraagt René wat we gaan doen, hij slaat al linksaf de route van de 30 op ..... en wij volgen. Al snel komen we op wagenrust twee op

18 km. Deze doen we wel weer aan. De post staat heel toepasselijk voor de Maria Kapel. Voor de gein zeg ik tegen de dame achter de post "Dit is toch de 30 km?" Ze verschiet van kleur: "..... nee, de 40!" En Peter zegt nog tegen René: "Bedankt, laat je ons weer fout lopen". En dan halen we de dame even uit haar schrik ..... grapje! De sfeer is weer gezet, een leuke onderbreking tijdens het staan in de kou voor ons wandelaars. We genieten van de chocolamel en koffie met een kerstkransje. We wensen de dames nog fijne feestdagen en tot volgend jaar.

Langs gigantische rododendronstruiken, met zicht over een fikse oprijlaan met dikke bomen, gaan we over een landgoed en de Brekxse Hoven. Af en toe lijkt het wel of we ergens in het

Poolgebied lopen, zo wit is het. De lucht trekt door de nevel ook dicht. WINTER WONDERLAND!!!

We gaan Oisterwijk in, maar meer dan een randje zien we niet, en dan de Oude Hondenberg op. Daar is het helemaal genieten. We klimmen en dalen en zien eilandjes die zich spiegelen in het water van de vennen. Langs een openluchttheater komen we op horecarust twee, "De Rode Lelie", die we wel aandoen voor warme chocolmel.

Na een kijkje in de kerststal gaan we de Kampina weer op. We volgen de Rosep, gaan over stukken hei en vandaag kan Peter een schaap knuffelen.

In een waterrijk stukje met knotwilgen en riet ontdekt René beversporen. En beter kijkend, treffen we enkele om geknaagde bomen aan ..... en de derde wagenrust. Helaas is, evenals de vorige keer, de soep al weer op. En dan zijn we nog lang niet de laatste om kwart voor vier. Een bouillon geeft gelukkig ook wat zout en zo vangen we de laatste 4 km aan.

Daarbij treffen we de Kleine Aa, het Smalwater en twee paarden die elkaar meer dan aardig vinden. Ook bewonderen we de vieze broek van René. Mag hij zo wel thuiskomen?

Dan wandelen we Boxtel binnen. Een klein stukje door de bebouwde kom met een kerstmarkt om de kerstsfeer van vandaag compleet te maken. Om tien over half vijf stappen we 'De Rots' weer binnen.

En zo eindigt een voldane dag wandelen, gezellig met Jacqueline en René. OLAT en alle vrijwilligers, bedankt hiervoor en tot volgend jaar.

-Monique van der Slot-

En ook Inge Mol genoot van het bijzonder mooie parcours in Boxtel .....

Voor de afsluiting van de georganiseerde wandeltochten van het jaar 2018 gingen we vandaag met de VALYS naar Boxtel. Sanne ging ook mee, die was rond 7.30 uur bij ons. Kees ging helaas niet mee. Eindelijk weer eens naar OLAT voor een echte winterseriewandeltocht.

De taxi was er rond 7.50 uur. Ik keek naar buiten en zag dat het gesneeuwd had. Rond 8.40 uur kwamen we aan in Boxtel bij een mooi wit gebouw "De Rots" in de Nieuwe Nieuwstraat. We meldden ons eerst aan en dronken een kopje koffie en thee.

Rond 9.00 uur gingen wij van start. We wandelden door de tuin van het kasteel van Boxtel. Bij de eerste koffiepost rond 6,4 km even een korte pauze. We kregen hete koffie met een boterham, bij de prijs inbegrepen! De pauzeplaats was bij een oorlogsmonument.

Daarna gingen de Kampina op, een heel mooi natuurgebied. We liepen door het bos en over de heide en ja, het zou OLAT niet zijn als de wandelaars niet over een smal padje heel

dicht langs een sloot moesten lopen.

Bij de Natuurvrienden mochten we over privéterrein lopen, dat was voor OLAT opengesteld. Hier liepen we even naar binnen en kwam ik een oude bekende tegen. Leuk!

Bij de tweede rust liepen wij weer door, nog 10 km te gaan. We hadden de pas er goed in en kwamen rond 13.30 uur bij de laatste OLAT-post, de soepost. We hadden bijna 18 km gelopen. De tocht was iets langer dan 20 km. We wandelden nog door een bos en langs een mooi riviertje. Om 14.25 uur waren we weer terug bij De Rots.

Ik had een foutje gemaakt: ik dacht dat ik de retour-taxi om 14.30 uur had besteld. Voor de zekerheid belde ik even, maar nee, die kwam om 15.30 uur. Dus een uurtje tijd over om een heerlijk biertje te drinken en gezellig met Jaap en de twee Peters bij te kletsen. Om 16.30 uur waren we weer thuis in Breda na een mooie wandeltocht. Er was weer een bijzonder mooi parcours uitgezet!

-Inge Mol-

4 december

Wandelen op Dinsdag vanuit Meijel

Om 9.15 uur arriveerde ik in dit naar het leek uitgestorven oord. Nu ziet iedere locatie er in deze tijd een beetje verlaten uit; al gauw bleek de kantine vol leven en stroomden de deelnemers binnen. Net als bij ons, waar diverse clubs midweekwandelingen organiseren, blijkt er hier ook een behoefte te zijn om in de week lekker een “ommetje” te maken.

Na een lekker bakkie koffie werd aan de deelnemers verteld waar en hoe we zouden wandelen. Met Gonny in de spits togen we op pad.

Kanalen heb je hier te over als “souvenir” uit een tijd dat de turf met boten naar de steden werd vervoerd. De Peel is een hoogveengebied op de grens met Limburg en Brabant. Het was eeuwenlang een “ondoordringbaar” moerasgebied. Men vertelde allerlei legendes over de gevaarlijke demonen die hier huisden. Zoals in andere gebieden werden onverklaarbare zaken al gauw toegeschreven aan heksen en bendes.

Men ontdekte in 1853 dat die ondergrond heel geschikt was als brandstof voor de kachel. Later werd er turfstrooisel van gemaakt. Ene Jan van de Griend verwierf in 1853 een concessie van 600 ha; hier werd op “professionele” manier turf gestoken. Men moest ook de mogelijkheid hebben om die turf te transporteren. De Helenavaart werd gegraven met talrijke zijkanalen; op die manier vond de turf zijn weg naar de kachels. Een andere ondernemer zag brood in een steenbakkerij en gebruikte de turf als brandstof voor het bakken van stenen.

Wandelclub OLAT organiseert op verschillende dinsdagen wandeltochten, die door diverse leden worden uitgezet. Zo ook deze dag, die door Gonny werd georganiseerd.

Het weer was uitstekend en dat was meteen te merken aan het aantal deelnemers: maar liefst 83 wandelaars liepen mee op de Kanalentocht.

Camping Frerichsoord, genoemd naar de eigenaar Frerich, was ditmaal de uitvalsbasis.

Meijel was het middelpunt in al die bedrijvigheid en werd “Eilandje van de Peel” genoemd. In 1984 kwam een einde aan het turfsteken: de steenkool verdrong de turf. Staatsbosbeheer nam in 1951 dit gebied over en gooide het over een andere boeg; de natuur kreeg de overhand en sindsdien is het gebied een 2500 ha groot natuurpark met een fraaie fauna en flora.

De mensen die er wonen zijn trots op hun achterland en een bekende band heeft er tal van songs over geschreven. Wij begaven ons, onder een stralend zonnetje, in dit buitengewone landschap. De naam Kanalentocht deed zijn naam eer aan; we wandelden vele honderden meters langs die waterwegen. Een fluitspeler, die naar ik hoorde vaker met deze tochten meegaat, bracht een serenade die klonk als een (fluit) klok. De lieflijke tonen galmden over de immense watervlakte die diende als klankbord voor zijn liederen.

Het systeem van knooppunten is naar voorbeeld van de Vlaamse Knooppunten-routes een uitstekend hulpmiddel

om zonder gevaar niet in China te belanden.

Op zo'n dinsdagwandeling worden twee appelpauzes ingelast, ideaal om met diverse medewandelaars van gedachten te wisselen of gewoon even lekker te kletsen. Een appelpauze was bij het monument 5x Beringen. Er bestaan blijkbaar diverse steden of dorpen met deze naam. Met deze plaatsen uit vijf verschillende Europese landen, is om de drie jaar een jumelage (samentreffen) waarbij sport, cultuur en folklore centraal staan. Doel van deze uitwisseling is het laten kennismaken met elkaars leefwereld en cultuur en zo het onderlinge begrip en wederzijds respect te vergroten. Een goed initiatief van Handrie Kessels, die dit in 1969 opstartte.

In Beringe mochten we de vermoede beentjes in het buurthuis De Nabber te ruste leggen en lege maagjes vullen.

Na dit prettig oponthoud wandelden we retour naar onze startplaats op de camping Frerichsoord. Ondertussen deed de zon zijn uiterste best om de verloren gegane bruine tint op onze gezichten nog een beetje bij te kleuren voor de komende winter. In de kantine van de camping dronken we op een geslaagde tocht.

OLAT en in het bijzonder Gonny en medewerkers; een dikke tien voor de organisatie en de gezelligheid. Het was weer toppie. Bedankt.

-John Driesen-

Groot Frieslandpad (Bergen aan Zee - Leer, Duitsland) - deel 1

Willemien Hietland heeft al veel paden in Nederland gelopen. Vorig jaar in mei begon zij aan het Groot Frieslandpad. Deze LAW loopt van Bergen aan Zee in Noord-Holland via Friesland, Drenthe en Groningen naar Leer in Duitsland, in totaal 362 km.

Willemien loopt eerst van Stavoren in Friesland naar Leer. Als dat klaar is, wandelt ze de trajecten in Noord-Holland.

Geniet mee van het verslag dat Willemien van deze tocht maakte.

Vandaag deel 1.

Op 31 mei 2017 begin ik aan het pad.

Een nieuwe uitdaging om aan een nieuw pad te beginnen. Eerst kijken hoe ik dat het beste kan doen. En dat is kijken of het met het openbaar vervoer kan. Een groot gedeelte kan ik met de trein. Ik begin dan eerst in Stavoren, wandel 40 km naar IJlst en ga weer met de trein naar huis.

Dit gedeelte heet Sudwest-Fryslan. Om half zes vertrek ik met de trein uit Aalten. Om tien uur ben ik in Stavoren en begin ik aan mijn wandeling.

Via Molkewerum, een levendig havenstadje in de 16de en 17de eeuw, loop ik naar Hindeloopen, een plaats met stadsrechten, in vroegere eeuwen een handels- en havenstad.

Dan wandel ik landinwaarts naar Workum langs de meren naar Blauwhuis. Blauwhuis is een katholieke enclave uit 1632, waar het toenmalige huis een dak had van blauwe dakpannen. Pas sinds 1949 is het een officieel dorp. En verder gaat het door het mooie landschap naar IJlst, mijn eindbestemming voor vandaag. Mooie route, makkelijk te volgen, op tijd mijn pauzes genomen. Om half zes zit ik weer in de trein naar huis. Een mooie dag met een fijne temperatuur om te wandelen.

Woensdag, 12 juli 2017

2e etappe, IJlst - Akkrum, 28 km

De vooruitzichten van het weer zijn niet gunstig, maar ik ga toch.

Een klein stukje door IJlst, dan langs het voormalige stadhuis van IJlst en langs de houtzaagmolen de Rat. Verder naar Sneek. Voordat ik Sneek uit ben, ben ik tien kilometer verder. Vervolgens wandel ik naar Akkrum langs het Sneekermeer. De regen is wat minder geworden, maar het blijft hard waaien. Akkrum is een mooi plaatsje, waar ik even in de kerk ga kijken en daarna het treinstation opzoek om, na een mooie maar winderige wandeldag, naar huis terug te reizen.

Woensdag, 2 augustus 2017

3e etappe, Akkrum - Olterterp, 32 km

Vandaag is het goed wandelweer. Ik begin in Akkrum waar ik met de trein vanuit Aalten om 9.30 uur aankom. Even een kort stukje naar de route wandelen en ik kan op weg voor de derde etappe.

Na de voormalige watertoren ga ik richting Aldeboarn. Het is een van de vele kleine gehuchten waar ik door loop. Dat maakt het Groot Frieslandpad zo aantrekkelijk.

Daarna wandel ik verder over lange wegen naar Nij Beets. Onderweg pak ik wel even een koffiepauze. Verder gaat het naar Beetsterzwaag, de parel van Opsterland.

Ik wandel door tot Olterterp, tot Het Witte Huis, een restaurant waar ook een bushalte is. Hier stop ik voor vandaag en ga met de bus terug naar Heerenveen. Daar stap ik op de trein.

16-18 augustus 2017

drie dagen wandelen met de rugzak Olterterp - Veendam

Ik vertrek om 07.00 uur uit Aalten met de trein naar Heerenveen en vandaar met de bus naar Het Witte Huis. Het is mooi warm wandelweer. Maar het gaat na één kilometer al mis, ik zie een markering over het hoofd en zit op het Vier Wouden-pad, ook een mooi pad, maar niet de bedoeling! Dus kom ik weer bij het begin uit ..... daarna verloopt het prima.

De wandeling gaat door een gebied met veel bosranden, waar ik veel over graspaden mijn pad vervolg. Het pad gaat over de mooi in bloei staande hei.

Zeven kilometer voor Haulerwijk, net over de Provincialeweg, bel ik bij een huis aan om water te vragen. Mijn biodon is leeg en ik moet nog ruim een uur wandelen. Het zijn vriendelijke mensen waar ik water krijg en even kan gaan zitten. Er wordt me zelfs koffie aangeboden, zodat ik mijn laatste broodje bij een kop koffie op kan eten. We maken gezellig een praatje. Ze vertellen dat veel wandelaars en fietsers daar om water komen vragen.

Na nog ruim een uur wandelen kom ik na 33 km in Haulerwijk aan. In Haulerwijk is mijn overnachting in een caravan op een camping, bijna aan de route. Ik kan daar prima vertoeven, en nog heerlijk van de avond genieten.

De andere dag vervolg ik mijn wandelpad. Het is wat minder met het weer; het miezert de hele dag. En vandaag kom ik uit op 36 km! Ik wandel via Een naar Norg, waar ik een koffiepauze neem. Ik kan op het overdekte terras zitten om mijn koffie op te drinken. Inmiddels ben ik in de kop van Drenthe aangekomen, een mooie, bosrijke omgeving. Heidevelden die mooi in bloei staan en veel esdorpen. Ook Norg is een esdorp met vijf brinken, ooit verzamelaarsplaatsen voor het vee.

Bij het Theehuis De Bosrand ga ik rechtsaf in plaats van linksaf ..... dus een kilometer extra ..... De wandelpaden gaan veel over graspaden en paardenpaden, waar ik natte voeten en modderschoenen van krijg! Tja, dat gebeurt als het regent.

Om kwart over vier ben ik aan het einde van deze etappe. In Tynaarlo is mijn overnachting, ook bijna aan de route. Wederom een prima adres, waar ik voor het avondeten een fiets mag mee-

nemen om verderop te gaan eten. Nog weer te moeten wandelen is me net te veel.

De andere dag vervolg ik mijn wandelpad voor een tocht van 30 km. Het is droog weer tijdens het wandelen. Tynaarlo is een typisch brinkdorp in het Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa.

Via de Hunebedstraat verlaat ik Tynaarlo en wandel verder door het mooie landschap langs Schipborg over de hei naar Annen. Hier neem ik een pauze op een bankje, want het restaurant is nog niet open! Ook nu weer veel graspaden, waar het gras lang en nat is! In Annerveenschekanaal neem ik koffie in een voormalig kerkgebouw.

Verderop kom ik bij een talud waar ik overheen moet wandelen en waar de brandnetels een meter hoog staan!

Ik ken de weg niet om eventueel een andere route te kiezen, dus dan maar door de brandnetels! Het is een warme dag, dus ik wandel in mijn korte broek ..... Eerst gaat het nog wel, maar de doorgang wordt steeds smaller en mijn benen worden steeds roder van de brandnetels, één kilometer lang! Ik houd er geen reactie aan over, wel twee dagen gevoelige benen.

Verder gaat het via Wildervank naar

Veendam. Daar begint het wat te regenen. Aan een dame vraag ik waar het station is, want voor mijn gevoel ga ik niet de goede kant op. Zij beaamt dat en biedt aan om mij naar het station te brengen. Dat sla ik niet af en ik bedank haar hartelijk. Net als ik op het station kom, begint het hard te regenen.

De reis naar huis verloopt voorspoedig en zo heb ik weer eens drie dagen met de rugzak gewandeld en dat is prima verlopen.

Op 20 oktober vervolg ik het pad van Veendam naar Oude Pekela, 18 km.

De dag ervoor heb ik een bijeenkomst in Bedum. Daar overnacht ik en de andere morgen rijd ik naar Veendam, parkeer mijn auto aan de Wilhelminasingel en begin met mijn wandeling voor die dag. De eerste kilometers wandel ik door Veendam en daarna merk je meteen aan het landschap dat je in de Provincie Groningen loopt. Lange vlakke wegen waar je heerlijk om je heen kunt kijken. Ik hou daar wel van, dat weidse. Na nog een klein stukje bos komt Oude Pekela al in zicht. Daar stap ik op de bus.

Ik ben vroeg bij mijn overnachtingsadres. Een heel goed adres op een grote, verbouwde boerderij. Het is ook een zorgboerderij. Omdat het goed weer is, wil ik de andere dag van Oude Pekela naar Bellingwolde wandelen.

-Willemien Hietland-
(wordt vervolgd)

De Laugavegur (deel 1)

Landmannalaugar - Alftavatn 24 km

Andere wandelaars worden wakker en druppelen binnen met hun ontbijtspullen in de hand. Met al die gasbranders wordt het lekker warm, maar ik heb alleen aandacht voor de bergtop die ik door het plastic raam net kan zien. Een uurtje later prijkt Bláhnúkur trots boven de camping en hijs ik alsnog mijn rugzak om. Opgewonden zet ik mijn eerste stappen op de Laugavegur, volgens velen een van de mooiste wandelingen ter wereld. Via stapstenen steek ik twee warme stroompjes over en begin te klimmen. Dat ging met een dagrugzak toch makkelijker. Ik realiseer me dat dit de laatste keer is dat ik het lavaveld Laugahraun doorkruis, de laatste keer dat ik de goudbruine bergen rond het dal Vondugil kan bewonderen. Het voelt als een afscheid, zo zeer heeft deze unieke plek zich in mijn hart genesteld. Niet eerder werd ik zo diep

In het oktober-nummer van OLATNieuws hebben we het laatste deel van de avonturen van Rinda in IJsland op de Hellismandaleio kunnen lezen. We laten u nu meegenieten van haar ervaringen op de Laugavegur:

“Wanneer ik om 07.00 uur sta te popelen om op pad te gaan, bedekt dichte mist de grijze top van Bláhnúkur. Dit is niet het weer waarmee ik had gehoopt de bergen in te trekken. In de grote kooktent van Landmannalaugar wacht ik of het opklaart.”

geraakt door de schoonheid van de natuur. Ik heb al veel gereisd en heb veel

gezien, maar Landmannalaugar is uniek. Hoewel ik hier al anderhalve dag heb rondgebanjerd, kan ik het niet laten toch nog nieuwe foto's te maken van de kleurrijke Brennisteinsalda. Met zijn tinten rood en bruin oogt de berg een stuk warmer dan zijn grijze buurman. Langzaam klim ik omhoog naar de geothermische hotspot die witte rook uitbraakt alsof er een nieuwe paus is gekozen. De geur van rotte eieren is

overweldigend en ik stap gauw door. Hoger, naar de flanken van Brennisteinsalda, waar de gekleurde lavakolommen me aan de paardenhoofdnevel doen denken. De zon schijnt en met mijn thermoshirt, fleecetruï en jas heb ik het flink warm. Toch trek ik geen laagje uit, ik weet wat me te wachten staat. De eerste twee kilometers gaan vandaag alleen maar omhoog en de wind die daar staat zal me zeker verkoelen. Uiteindelijk kom ik op het punt waar een groen gemarkeerd pad afslaat naar de top van Brennisteinsalda en de rode paaltjes van de Laugavegur recht-

door gaan. Nu ben ik dan voorbij het punt dat ik op mijn kortere wandelingen heb verkend. Maagdelijke grond. Ik stijg en het uitzicht blijft geweldig. Omringd door koperkleurige bergen weet je bijna niet waar je kijken moet. Hoewel het bewolkt is, heb ik kilometers ver zicht. Ik prijs mezelf gelukkig, want het kan hier behoorlijk mistig zijn en ik weet van een wandelaar die hier al zeven keer heeft gelopen zonder dit uitzicht te hebben. Ik steek een smalle bergkam over en doorkruis een sneeuwveld. De afgelopen dagen ben ik mijn angst voor sneeuw en sneeuwbruggen kwijtgeraakt. Hier zit geen kloof onder verborgen waarin ik te pletter kan vallen. Het sneeuwveld is steil, maar de duizenden wandelaars die me zijn voorgedaan, hebben treden uitgesleten waar ik dankbaar gebruik van maak. Als ik omkijk naar Landmannalaugar zie ik een rij wandelaars over de smalle bergkam lopen, roodrode bergen op de achtergrond. Prachtig. Langzaam verdwijnen de bruine bergen naar de achtergrond en maken plaats voor lavavelden en sneeuw. Die is bedekt met een dunne laag zwart gruis, als van de uitbarsting van de Eyjafjallajökull in 2010. Er is een duidelijk spoor en ik zet mijn schoenen in de voetafdrukken waar de sneeuw al iets is geplet. Alleen heeft degene die me voor is gegaan iets kortere benen, wat mijn wandelritme verstoort. Op een gegeven moment zie ik geen markeringen meer, maar het spoor is even duidelijk als een snelweg. Toch kies ik in de verte een punt waar ik mijn GPS pak, als ik dan nog niets heb gezien.

Je kunt niet voorzichtig genoeg zijn. Ergens op deze vlakte moet de gedenkplek zijn voor Ido Keinan, een Israëlische jongeman van 25 die hier in 2004 om het leven kwam. Meer door jeugdige overmoed dan de elementen, vind ik persoonlijk. Hij had slechte kleding, geen GPS en ging ondanks de waarschuwing van de hutwaard in Landmannalaugar op pad, terwijl hoog in de bergen een storm woedde. De mist die het zicht tot bijna nul terugbracht, was de laatste druppel. Ido verdwaalde. Hij

belde de nooddiensten en daarna zijn zus in Londen. Zeventig vrijwilligers gingen op pad om hem te zoeken, terwijl zijn ouders in Israël op nieuws wachtten. Het weer was zo slecht dat zelfs enkele leden van het reddings-team, die het gebied zeer goed kenden, bijna verdwaalden. Rond 01.00 uur 's nachts vonden ze een lichaam, op 1 kilometer van de Höskuldsskálíhut in Hrafninnusker. Het was Ido. Hoewel ik de bronzen plaquette die zijn familie een jaar later achterliet niet tegenkom, spookt het verhaal door mijn achterhoofd als ik het uitgesleten spoor van cairn naar cairn volg. Je kunt hier een paar vergissingen maken. Maar niet teveel en niet tegelijkertijd.

Het spoor vervaagt en de voetstappen wijken uiteen alsof er een kudde verschrikte gazellen heeft gelopen. Het lopen wordt zwaarder, want bij elke stap zak ik zo'n vijf centimeter weg in de sneeuw. Precies bij de cairn die ik als herkenningspunt had uitgekozen, zie ik weer een markering. Er verschijnen er meer, zowat om de vijftig meter. Dat is niet voor niets, blijkt al snel. Wolken komen opzetten en het zicht vermindert, tot ik amper nog de volgende markering kan onderscheiden. En dan is er opeens een vallei die deels vrij is van sneeuw en waar stoom uitkomt.

Stórihver. Uit een drietal gaten spuit de stoom onder grote druk omhoog. Uit één ervan sputtert water met een gorgelend geluid. Een paar heuvels later gaat de route dwars door de naar rotte eieren ruikende rook. Ook lopen we door de sneeuw om een enorm gat heen, waar in de diepte een warm beekje stroomt. Heel apart. De rode paaltjes leiden me verder en brengen me zonder mankeren naar Hrafninnusker, met een enkele hut in een kom van bergen. Oorspronkelijk had ik hier willen kamperen, maar doordat er nog zeker twee meter sneeuw ligt, wordt dat afgeraden. Zelfs als het zonnig was geweest, zou ik toch zijn doorgelopen. Behalve de hut is er niets, geen dagwandelingen of iets anders dat me had kunnen overhalen om er een nacht te blijven. Wel pauzeer ik er even. De hut wordt nog schoongemaakt, maar we mogen in de droogkamer wat opwarmen. Die wordt flink heet gestookt en zit al snel vol wandelaars. Buiten begint het te regenen en degenen die nog geen regenbroek aanhebben, graven hem op uit hun rugzak.

Uiteindelijk druppelen er mensen binnen die de hut ook daadwerkelijk hebben geboekt en worden we vriendelijk verzocht om op te krassen. Het is droog geworden en ik tel mijn zegeningen. Een grote groep wandelaars komt me

tegemoet, aan aantal dagen geleden gestart in Skógar. Ik dacht dat de meeste wandelaars in Landmannalaugar begonnen, maar dat blijkt vandaag niet te kloppen. Behoorlijk veel mensen lopen in de omgekeerde richting, vanwege de heersende windrichting of omdat het transport naar Skógar eenvoudiger is.

Na een afdaling klimmen we weer. Ik zie geen markering, tot ik een rood puntje net boven de sneeuw zie uitsteken. Dan trekt de bewolking op en zie ik meer van de prachtige bergen om me heen. Door mijn pauze in Hrafninnusker zijn andere wandelaars nu continu in zicht, maar nooit zoveel en nooit zo dichtbij dat het vervelend is. Af en toe maak ik een praatje met iemand die rust of net als ik stopt voor een foto. Er is een stel uit Australië en een vader en zoon uit Groot Britannië. Zij zijn het die me waarschuwen als ik bij de rand van een sneeuwveld kom. Er is een redelijk makkelijk ogend pad naar beneden, maar een rijtje stenen blokkeert de weg. Niet voor niets, geeft de vader aan, die al beneden staat. Dat pad ligt gevaarlijk dicht bij een overhang die elk moment in kan storten. Het andere pad ziet er niet minder riskant uit. Dit is niet steil meer, naar verticaal naar beneden. Een metertje of twee? Maar toch... Weer hebben wandelaars treden uitgelsleten en de man raadt me aan te gaan zitten en dan voorzichtig af te dalen. Het 'gaan zitten' lukt. Mijn regenbroek is echter zo glad dat ik er niet eens aan toekom met mijn voeten naar de treden te zoeken. Ik roets met een rotvaart naar beneden en waar de sneeuw stopt, doe ik dat niet. Gelukkig is er niets anders dan modder onderaan de helling en een paar meter verder dan de bedoeling was, lig ik alsnog stil. De mannen zijn geschrokken. 'Ik ben beneden!' is mijn droge reactie. Gelukkig is het mijn regenbroek die bruin ziet van de modder, maar ook mijn rechterhandschoen heeft het moeten ontgelden en is onaangenaam nat geworden. Ik probeer het nog even, maar ik vind fotograferen toch echt belangrijker dan

warme vingers en de handschoen gaat uit. Meer hotspots, fraaie sneeuwformaties, mijn camera snort tevreden. Even verderop zie ik oude sporen over de sneeuw leiden, waar inmiddels niets meer onder zit dan een snelstromende beek. De gemarkeerde route leidt er netjes omheen. Er wordt goed voor ons gezorgd door de IJslanders. Ik steek een stroompje over en dan is er een laatste klim, waarna we uitzicht hebben op de groene bergen rond Álftavatn. Een krachtige rivier stroomt door een nauwe kloof naar beneden, in de verte ontwaar ik slingerende beekjes door een groene vlakte. Daarachter het meer waaraan het gehucht zijn naam ontleent, want Álftvatn betekent 'zwanenmeer'. Het is onaards mooi, maar de wolken verbergen de toppen van de indrukwekkendste reuzen en beletten me de mooiste foto's te maken. Naarmate ik verder afdaal, wordt het zicht helderder. Ik zie het meer en, heel klein, de hut. Dat het dan nog bijna vijf kilometer is, zou je niet denken. De afdaling is niet steil en met nette zigzaggen, maar de ondergrond is zand en grind en uitglijden is een reëel gevaar. Langzaam en zorgvuldig kom ik steeds lager tot aan de bulderende rivier Grashagakvisl. Die moeten we oversteken, maar waar? De wandelaars voor me kiezen een plek uit, maar besluiten dat het niet haalbaar is. Even verderop ziet het er beter uit. Ze hopen van steen naar steen en zijn in een wip aan de overkant. Ik volg ze, eerst een kleine stroom over naar een grindbank. Vandaar ligt er, waarschijnlijk niet toevallig, een keurig rijtje stenen naar de overkant. Ze liggen net onder het krachtige water en wederom prijs ik me gelukkig met mijn trekking-

poles en gamaschen. Het Australische stel pakt hun sandalen erbij, aan de overzijde trekken vader en zoon hun wandelschoenen weer aan. Dan heb ik het toch gemakkelijk vandaag. Nu resten alleen nog de laatste drie kilometer naar de hut en de camping. Ik ben best een beetje moe van wat uiteindelijk een lange dag was. Maar mijn vermoeidheid verdwijnt op slag als ik naast de hut een ander gebouwtje ontwaar met op de muur in grote letters 'Restaurant Bar'.

Daar hebben ze niet alleen een lekker colaatje om de dag mee te besluiten, maar ook een mouwembleem van deze tocht. Een mooie souvenir voor mijn verzameling.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

18 december

Wandelen op Dinsdag vanuit Lennisheuvel

Na een schitterende winterserie vanuit Boxtel te hebben gelopen, was het vandaag tijd voor alweer de laatste WoD-wandeling van het jaar.

Traditiegetrouw wordt deze altijd uitgezet door mijn ouders (Toon en Mieke van Boxtel) vanwege het “verrassingselement” dat in het tweede deel van deze wandeling zit.

De wandeling vandaag ging vanaf Eetcafé Meneer Klaver in Lennisheuvel. Nadat iedereen had genoten van een kopje koffie of thee (met wel of geen koekje!), gingen we naar buiten om naar de intro van de wandeling te luisteren.

Myriam gaf aan dat we vandaag twee lussen gingen maken, dus ..... de lunch werd ook bij het startadres genuttigd. Na enkele mededelingen gingen we op pad en dat met maar liefst 81 wandelaars. Omdat ons ma niet in staat was om te wandelen vanwege een blessure, had ik vandaag de taak om de achterhoede te bewaken (er dus voor zorgen dat iedereen meekomt).

Na een korte tijd over verharde weg te hebben gelopen, liepen we al vrij snel over groene paden langs een waterloop met de naam “Herenbeekloop” naar buurtschap “Kinderbos”.

Aangekomen bij “Herberg de Schutskuil” staken we de weg over, om vervolgens weer verder te wandelen langs de waterloop. Hierna volgde een bosrijker gebied met de naam “Mortelen”.

De Mortelen liggen tussen Boxtel, Sint-Oedenrode, Best en Oirschot. Het is een

landschapsreservaat met een kleinschalige afwisseling van bos, akkers, weilanden en houtwallen. Het is een hoeven- of kampenlandschap, een ontginningslandschap dat in de loop van de twaalfde eeuw door collectieve ontginning van bos tot heide en akkers ontstond aan de rand van akkerdorpen. De naam ‘mortelen’ duidt op weke, zachte grond. De Mortelen en De Scheeken vormen samen het hart van Het Groene Woud en zijn het grootste landschapsreservaat van Noord-Brabant. Het gebied is authentiek kleinschalig.

Nadat we ook nog het “survival” stukje van deze route hadden afgelegd, kwam

daar weer de verharde weg, die ons naar Meneer Klaver zou brengen in zicht.

Bij het eetcafé mochten we ons zelf meegebrachte brood opeten (dat is niet overal toegestaan). De uitbater had ook nog eens voor twee soorten soep gezorgd, te weten erwtensoep en tomatensoep, beide

zelfgemaakt. De goedgevulde soepen smaakten (naar ik heb vernomen) allebei erg goed.

Na deze welverdiende pauze gingen we op pad voor het tweede deel. Aangezien we nooit twee dezelfde lussen lopen, hadden Toon en Mieke ervoor gekozen om dit deel richting de Kampina te laten gaan.

Na eerst een stuk door het centrum van Lennisheuvel te hebben gelopen, liepen

we zo richting het buitengebied naar het Natuurgebied met de naam “Smalwater”.

Natuurgebied Smalwater is een gebied met volop nieuwe natuur op voormalige landbouwgronden langs de beek Beerze die in het gebied “Smalwater” wordt genoemd. De beek heeft een lengte van 1,9 kilometer. In Boxtel mondt de beek uit in de rivier de Dommel. In Boxtel wordt het Smalwater ook wel “Molengraaf” genoemd: door het graven van een aftakking van de Beerze konden de watermolens, die vroeger bij de monding van de beek stonden, worden aangedreven.

Smalwater lijkt nu te ontstaan doordat de Beerze zich in tweeën vertakt: het Smalwater en de Kleine Aa. De Kleine Aa mondt uit in de Esschestroom en deze mondt weer uit in de Dommel.

Degenen die 's zondags mee hadden gewandeld met de winterserie herkennen hier verschillende punten waaronder de bomen die door de bevers bewerkt waren.

Aan het einde van dit schitterende pad vervolgden we onze weg richting de Kampina. We gingen deze echter niet op: net voor het klaphek gingen we rechtsaf om naar het "Verzetslaantje" te gaan. Bij dit "laantje" stond het "verrassingselement", namelijk Mieke en Tineke van de Pas met de jaarlijkse warme chocolademelk met speculaas. Dit ging er bij iedereen goed in. Men was ook verrast dat deze dames er stonden omdat ze beiden geblesseerd zijn, maar ook omdat normaliter Kees en Nettie van Iersel dit verzorgen.

Na deze versnapering gingen we daadwerkelijk de Kampina op. Via het rolstoelpad genoten we van de mooie omgeving. Het was wel even raar om het nu weer te ervaren zonder sneeuw, dat was afgelopen zondag wel anders.

Via diverse paden door deze schitterende omgeving kwamen we uit bij de weg die ons weer naar Lennisheuvel zou

leiden, het einde was dus helaas weer in zicht.

Bij aankomst op het eindpunt heeft Myriam ons pa (en ma) bedankt voor de schitterende route en iedereen fijne feestdagen gewenst. Hierna ging een groot deel van de wandelaars naar huis. Degenen die nog wat te drinken namen, werden door de gastheer nog verrast met een mini-oliebol, die er goed in ging.

-Ankie van Boxtel-

**ELKE ZONDAG EEN MOOIE ROUTE VAN
12 KILOMETER**

AANVANG 09:15 UUR

WWW.KROEGSKE.NL

WIST JE DAT?

- JE BIJ DINERCAFÉ 'T KROEGSKE OOK HEERLIJK KUNT ETEN?
- WIJ OOK EEN HELE MOOIE PITCH&PUTT GOLFBAAN HEBBEN?
- ER DIVERSE STANDAARD ROUTES BIJ ONS VERKRIJGBAAR ZIJN?

DINERCAFÉ 'T KROEGSKE

SPOORDONKSEWEG 80
5688 KE OIRSCHOT
WWW.KROEGSKE.NL
0499-573671

PASSIE

VOOR SPORT EN OUTDOOR

1500m² avontuurlijk winkelplezier

- Altijd 10% met klantenkaartsysteem
- Gratis parkeren voor de deur
- Persoonlijke en deskundige bediening
- Vertrouwd adres sinds 1947

ADVENTURE STORE
SPORT & OUTDOOR

bestellen 24/7
www.adventurestore.nl

Kastanjehoutstraat 3, Helmond 0492-523668 www.adventurestore.nl

WALKING - TRAVEL

SPORT - BIKING

FITNESS - RUNNING

WWW.ADVENTURESTORE.NL

Wandelen
met OLAT

Dat ondersteunen
we graag

Trotse sponsor

Wat zijn er mooie routes in Sint-Oedenrode en omgeving én wat heeft OLAT dat weer uitstekend georganiseerd. Dat is de reactie van de deelnemers aan evenementen van OLAT. We zijn trots om sponsor te zijn van deze prachtige club. Veel wandelplezier!

Rabobank Hart van De Meerij

Rabobank

Foto: wandeling In Boskant januari 2018, fotograaf Frans van den Boom